

принадлежност. Те извеждат своя корен от общността на врачанските кошничари.

Различните групи кошничари се отличават по вероизповедание, диалект, използваните сировини и традиционна технология.

Изработват различни по големина кошници, кошове, панери, масички, столове, цветарници и др. Използват върбови пръчки, ракита, лескови клони, павит, цепени букови ленти (Иванова, Кръстев 2004: 10-11).

Навсякъде, където има дърводобив, било то в Странджа, Пирин, Стара планина или Родопите, работят циганите от малкото планинско село Градец, известни като “градецки” цигани. Всяка година, в края на пролетта, целите фамилии – мъжете, жените и децата, между които има и пеленачета, носени от майките в цедилка на гръб, тръгват за районите на дърводобива. Придвижват се с каруци, в които е натоварена **цялата покъщнина**. Мъжете са главно секачи, а жените и децата помагат при товаренето и превозването на трупите. „От малки всички работим. Сечем дърва. Ние вече 10 години живеем в къщи. Под наем са. В една къща сме със свекъра и свекървата, девери, етьрви. Някои от нашите живеят на палатки по-близо до гората. Те са по-долни от нас“ (ж., р. 1988 г.).

„Майсторите на дребни дървени изделия (кашиджис – лъжичари), познати в България и като производители на дървени корита, са от групата на **рударите...** Обиждат се да ги наричат цигани, но ако ги попитате какви са, те ще отговорят, че са “коритарис” (правячи на корита). Рударите никога не просят и не крадат и са добре приемани от българските селяни, които ги наричат “власи”. Техните жени са толкова скромни, че отказват да влязат в двора и продават стоката си от улицата“ (Petulengro 1915-1916: 5, 49).

„В Североизточна България това племе се среща често и аз се бях започнал по-отблизо с една по-бедна група цигани, която бе дошла във Варна. В полето на север от града, далече от Османовата махала, те бяха разпуснали **седемте си магарета** да пасат и бяха опънали три много малки палатки, които често местеха според посоката на вятъра. Групата се състоеше от една стара жена, три млади жени, едно неомъжено момиче, три мъже, един момък, около десетина деца и едно бебе, което обикновено люлееха в люлката хамак в една от палатките....